

dici non potest, quam sit absolum et inconcinnum, tamen nec eorum negligentiam vñquam probabo, qui adeo rudem et indigestam molem volunt artem nostram esse, vt omnia dialecticorum praecepta peruerant, nec vtantur lumine illo, quo curatae finitiones acutaeque diuisiones et partitiones omnes fere artes collustrarunt, qui potius, quod in oratore CICERO^{d)}, id velim in iureconsulto requirere, vt non modo dialecticis sit instructus, sed habeat omnes philosophiae notos et tractatos locos. Sed multa is ipse de hac segnitie atque negligentia iurisconsultorum veterum quoque differit, qua illi dispersa esse omnia et diuulsa in iurisprudentia voluerunt, quum artis dialecticae praecepta parum curarent. *Omnia enim, inquit^{e)}, quae sunt inclusa nunc artibus, dispersa et dissipata quondam fuerunt.* Sed adhibita est ars quaedam extrinsecus ex alio genere, quod sibi totum philosophi adsumunt, quae rem dissolutam diuulsaque conglutinaret et ratione quadam constringeret. Cur igitur, quaeſo, hanc quoque artem ne nunc quidem in iuris ciuilis disciplina adhiberemus, quae efficeret fane, vt perfectam artem iuris ciuilishabemus, magis magnam atque vberem, quam difficilem atque obscuram? Ego vero in hoc quoque genere id ſemper tenui, quod CICERO^{f)} me docuit: *definitiones et partitiones, et harum lumine utens oratio, tum similitudines, dissimilitudinesque, et earum tenuis et acuta distinctione fidentium est hominum, illa vera et firma et certa esse, quae tuentur, non eorum, qui clament, nihilomagis vera illa esse, quam falsa.* Ex quo fonte, aut inficitiae, aut negligentiae puto, potissimum ortam esse opinionem eorum, qui religioni ſibi ducunt, quidquam eorum, quae

in

d) *Orat. c. 33. f. 118.*

fition. Academicarum putat NONIVS c.

e) *Lib. 1. de Orat. c. 41. et 42.*

14. f. 43.

f) in *Lucullo*, quem librum IV. Quae-